

عنوان مقاله:

بررسی نقش بازخورد تصحیحی در ارتقاء توانش منظورشناختی: مطالعه فارسی‌آموزان سطح متوسط

محل انتشار:

دوفصلنامه علم زبان، دوره 7، شماره 11 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

امیر زندمقدم - دانشیار زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت فراگیری ابعاد منظورشناختی زبان دوم و لزوم ارتقاء توانش منظورشناختی در میان فارسی‌آموزان و با در نظر گرفتن این مهم که تاکنون پژوهش منسجم و اصیلی در خصوص تأثیر بازخورد تصحیحی بر تولید کنش‌های گفتاری توسط فارسی‌آموزان انجام نگرفته است، هدف این پژوهش، مطالعه تأثیر دو نوع بازخورد تصحیحی (بازگویی و فرازبانی) بر تولید کنش‌های گفتاری درخواست‌کردن و امتناع‌کردن توسط فارسی‌آموزان سطح متوسط است. به این منظور، 76 فارسی‌آموز از چهار کشور و با سطح زبانی متوسط به صورت تصادفی انتخاب شده‌ان در چهار گروه، به مدت شش ماه آموزش دیدند: گروه تکلیف-محور همراه با بازخورد بازگویی، گروه تکلیف-محور همراه با بازخورد فرازبانی، ابزار مورد استفاده در این پژوهش نسخه فارسی‌شده آزمون تکمیل گفتمان نوشتاری (WDTC) برگرفته از تاج‌الدین، کشاورز و زندمقدم (2012) است که پایایی و روایی آن مجدداً بررسی شده و سپس، به صورت پیش‌آزمون و پس‌آزمون استفاده شده است. تدریس به هر گروه به مدت 6 هفته (هفته‌ای 2 ساعت، جمعاً 12 ساعت) به طول انجامیده است. نتایج نشان داد که اولاً رویکرد تکلیف-محور نسبت به روش سنتی در ارتقاء توانش منظورشناختی فارسی‌آموزان مؤثرتر است و می‌تواند رشد بسیار بالایی را منجر شود؛ ثانیاً، بازخورد فرازبانی در قالب رویکرد تکلیف-محور نسبت به بازخورد بازگویی نتایج مؤثرتری در میان فارسی‌آموزان داشته است..

کلمات کلیدی:

کنش گفتاری، بازخورد تصحیحی، بازخورد بازگویی، بازخورد فرازبانی، آموزش زبان تکلیف-محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130255>

